

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/405/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712208441
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7712208441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Angely Čechovej a JUDr. Jarmily Čabaiovej vo veci žalobcu C. s.r.o., L., L. XXXX, IČO: 45 518 670, zastúpeného JUDr. Monikou Ilčíštinovou, advokátkou, Vranov nad Topľou, Herľanská 547, proti žalovanému Y. W., bytom L., I. XXX, zastúpenému JUDr. Ľudmilou Vasil'ovou, advokátkou, Michalovce, Námestie osloboditeľov 81, o zaplatenie 277,99 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C/125/2012 - 61 z 19.10.2012 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 16,50 € za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 92,61 € k rukám jeho právnej zástupkyne a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 277,99 € spolu s príslušenstvom tvrdiac, že žalovaný bol do 31.3.2012 zamestnancom spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., pričom v zmysle zmluvy medzi touto spoločnosťou a ním bol mu žalovaný dočasne pridelený ako užívateľskému zamestnávateľovi a keďže spoločnosť MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., nevyplatila žalovanému za mesiac február 2012 jeho mzdové nároky, dohodol sa s ním, že mu v marci 2012 zaplatí preddavok na mzdu, na ktorú mu vznikne nárok za mesiac apríl 2012 na základe toho, že žalovaný s ním uzatvorí dohodu o pracovnej činnosti najmenej na dobu troch mesiacov, avšak žalovaný v rozpore s tým mu dňa 21.5.2012 telefonicky oznámil, že do práce nenastúpi a vyplatený preddavok už nevrátil. Podľa žalobcu si žalovaný mzdové nároky za mesiac február 2012 od spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., uplatnil žiadosťou u Sociálnej poisťovne ako dávku garančného poistenia a v konečnom dôsledku tak u neho na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vzal do úvahy obranu žalovaného, ktorý namietal, že prevzatá suma od žalobcu vo výške 277,99 € predstavovala jeho mzdu za mesiac február 2012 tak, ako bola vyčíslená vo výplatnej páske zamestnávateľom MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., že u žalobcu vykonával práce na základe dohody o dočasnom pridelení zamestnanca a to od 1.9.2011 do 31.3.2012 a žalovaný mu vyplatil i mzdu za mesiac február 2012 v žalovanej výške a pritom poprel, aby sa so žalobcom dohodol na poskytnutí preddavku na budúcu mzdu a teda sumu 277,99 € prijal dobromyseľne s presvedčením, že ide o mzdu za mesiac február 2012 zodpovedajúcu sume na jeho výplatnej páske, keď aj v predchádzajúcich mesiacoch mzda bola vyplácaná rovnakým spôsobom. Zistil, že žalovaný mal so spoločnosťou MAXIMUS PROSPERITY s.r.o.

uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú od 1.9.2011, že v zmysle dohody o dočasnom pridelení na výkon práce bol pridelený k zamestnávateľovi - žalobcovi od 14.11.2011 a že v zmysle dohody o skončení pracovného pomeru z 26.3.2012 pracovný pomer žalovaného u spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. skončil dňom 31.3.2012 dohodou s dvojmesačným odstupným. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXXXX-X/XXXX - PO z 23.4.2012 mu vyplynulo, že žalovaný mal nárok na dávku z garančného poistenia vo výške 819,30 €. Nebolo sporné, že žalobca na účet žalovaného dňa 3.4.2012 previedol sumu 277,99 €. Právne vec posúdil podľa § 21 a § 222 ods. 1, 6 zákona č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, §102 ods. 1 písm. a/ a f/ zákona č. 461/2003 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Mal za to, že žalobcovi sa nepodarilo nijako hodnoverne preukázať existenciu dohody medzi ním a žalovaným ohľadne preddavku na mzdu, na ktorú mu mal vzniknúť nárok až v mesiaci apríl 2012 a pokladal za opodstatnené presvedčenie žalovaného, že vyplatenú sumu 277,99 € považoval za mzdu za mesiac február 2012, nakoľko mu žalobca už aj predtým takýmto spôsobom vyplácal mzdu napriek tomu, že bol iba jeho užívateľský zamestnávateľ a riadnym zamestnávateľom bola obchodná spoločnosť MAXIMUS PROSPERITY s.r.o.. Suma 277,99 € síce prišla na účet žalovaného až dňa 3.4.2012, teda po splatnosti mzdy za mesiac február 2012, ale s takýmto omeškaním bola žalovanému vyplatená mzda od žalobcu aj za mesiac január 2012 a nebol dôvod, aby to u žalovaného vyvolalo pochybnosti ohľadne účelu platby. Žalovaný síce požiadal Sociálnu poisťovňu o dávku z garančného poistenia, avšak na základe vykonaného dokazovania nebolo zrejmé, aké nároky si touto žiadosťou uplatňoval, kedy ju podpísal a podal. S poukazom na § 222 ods. 6 zákona č. 311/2001 Z.z. teda žalobca od žalovaného nemohol požadovať vrátenie žalovanej sumy. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za odpor a v trovách právneho zastúpenia.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a to z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. Trval na tom, že medzi účastníkmi bola uzatvorená ústna dohoda o tom, že žalovanému poskytne preddavok na budúcu mzdu, na ktorú by mu vznikol nárok až po uzatvorení riadnej pracovnej zmluvy, či dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, pretože mal vedomosti o tom, že bývalý zamestnávateľ žalovaného sa stal platobne neschopným a nechcel ho tak ponechať bez akýchkoľvek finančných prostriedkov do doby uzatvorenia riadneho zmluvného vzťahu a mal záujem, aby žalovaný u neho ďalej pracoval. Uviedol, že žalovaný bol u neho dočasne pridelený v súlade s ustanovením § 58 ods. 5 Zákonníka práce a hoci mzdu a mzdové nároky mu mal vyplácať jeho pôvodný zamestnávateľ, nastala v poslednom období situácia, že žalovanému mzdu poukazoval priamo on. Žalovaný podľa neho musel vedieť o tom, že žalovaná suma nemôže byť výplatom za mesiac február, či marec 2012, pretože si ju písomne uplatnil z garančného poistenia v Sociálnej poisťovni. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že vyplatenú sumu 819,21 € od Sociálnej poisťovne považoval za odstupné, keďže to nezodpovedalo výške jeho priemerného mesačného zárobku. Pokiaľ mal súd pochybnosti o uplatnení nároku žalovaného z garančného poistenia, tak bolo na mieste vykonať dokazovanie dotazom na príslušnej Sociálnej poisťovni. Citoval ďalej § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a mal za to, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď aplikoval § 222 ods. 6 zákona č. 311/2001 Z.z.. Podľa jeho názoru v danej veci sa nejednalo o pracovnoprávny vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom, ale išlo o občianskoprávny vzťah medzi účastníkmi, v ktorom sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad Občianskeho zákonníka. Ak by aj predsa išlo o pracovnoprávny vzťah, tak poukázal na judikatúru upravujúcu neprávom vyplatenú mzdu (R26/1975s.154).

Po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa došlo k zmene u žalobcu v časti jeho obchodného mena a sídla a to z pôvodného K. J. s.r.o., U. W. M., Q. XXX na C. s.r.o., L., L. XXXX.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

c) ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania,

d) to vyžaduje verejný záujem.

Podľa ods. 2 cit. ust. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (214 ods. 2 O.s.p., keďže v posudzovanej veci nejde o žiadny z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p.), za dodržania podmienok stanovených v § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania bolo riadne oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach a to v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolávacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t. j. tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ani jeden z týchto uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo keď výsledky hodnotenia dôkazov nezodpovedajú tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil,

prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd prvého stupňa správne skutkové zistenia v zásade správne podradil pod hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Vzťah účastníkov konania mal podľa názoru odvolacieho súdu pracovnoprávny základ, žalobca si voči žalovanému uplatňoval nárok na vrátenie preddavku na mzdu a možno tak súhlasiť s právnym posúdením veci tak, ako ho vykonal súd prvého stupňa.

Ak sa zamestnanec bezdôvodne obohatí na úkor zamestnávateľa musí obohatenie vydať (§ 222 ods. 1 Zákonníka práce).

Nárok zamestnávateľa na vrátenie peňažného plnenia od zamestnanca závisí od dobromyseľnosti zamestnanca a teda od toho, či zamestnanec vedel, alebo musel z okolností predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené, ako aj od skutočnosti, či zamestnanec získal bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu alebo na základe neplatného právneho úkonu. Ak sa v konaní nepreukáže, že zamestnanec nebol dobromyseľný pri prijatí peňažného plnenia, nemožno sa s úspechom vydania bezdôvodného domáhať. Posúdenie dobromyseľnosti zamestnanca je vždy závislé do posúdenia konkrétnych okolností daného prípadu.

Vedomosť zamestnanca o tom, že plnenie mu nepatrí alebo mu bolo poskytnuté omylom sa neprezumuje. Zamestnávateľ, ktorý žiada vrátenie plnenia preto musí preukázať (zaťažuje ho dôkazne bremeno), že zamestnanec vedel, alebo na základe okolností musel predpokladať, že mu vyplatená suma nepatrí.

V danom prípade žalovaný tvrdil, že sumu 277,99 € pokladal za mzdu za mesiac február 2012 a keďže obdobným spôsobom mu mzda bola vyplácaná i predtým (za mesiac január 2012), okolnosti prevzatia peňazí neumožňujú spochybníť jeho dobromyseľnosť. V konaní pred súdom prvého stupňa nebolo navrhnuté dokazovanie dožiadaním Sociálnej poisťovne, ktorým by boli osvetlené okolnosti žiadosti žalovaného o dávku z garančného poistenia a keďže neboli preukázané také okolnosti, z ktorých by žalovaný musel predpokladať, že vyplatená čiastka mu nepatrí, je rozsudok súdu prvého stupňa správny.

Žalobca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, avšak v odvolacom konaní nemal úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov (§224 ods. 1, §142 ods. 1 O.s.p.) a žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto o nich nebolo rozhodnuté.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.